

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Martina Kopy, ve věci

žalobci: a) J. P.
b) J. P.
právně zastoupených advokátem Mgr. Vítem Křížkou
sídlem Bašty 413/2, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo nám. 449/3, Brno

za účasti: 1) **EG.D, a.s.**
sídlem Lidická 1873/36, 602 00 Brno
2) **CETIN a.s.**
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha
3) **M. F.**
zastoupený advokátem Mgr. Bc. Vítězslavem Jírou
sídlem Jezuitská 14/13, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2021, č. j. JMK 36665/2021,
sp. zn. S-JMK 143426/2020 OÚPSŘ,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Výše označeným rozhodnutím ze dne 26. 5. 2021, č. j. JMK 36665/2021, sp. zn. S-JMK 143426/2020 OÚPSŘ (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání žalobců a současně potvrdil rozhodnutí Obecního úřadu Sokolnice, stavebního úřadu (dále také „stavební úřad“ či „správní orgán prvního stupně“) ze dne 21. 7. 2020, sp. zn. 3370/19/SÚ/PNo, č. j. 1104/20 (dále jen „stavební rozhodnutí“), jímž schválil stavební záměr souseda žalobců, M. F., nar. X, bytem X (dále též „Stavebník“), a kterým vydal společné povolení na stavbu nazvanou „Stavební úpravy rodinného domu č. p. X“ na pozemku p. č. XA a XB v k. ú. X (dále též „Stavba“). Jedná se o stavební úpravy stávajícího rodinného domu (dále jen „RD“) č. p. X a umístění a provedení přístavby ke stávajícímu RD č. p. X na pozemku p. č. XB v k. ú. X. Rozhodnutí bylo mj. vydáno na základě závazného stanoviska orgánu územního plánování ze dne 26. 8. 2019, č. j. OV-ČJ/153900-18/KUD, sp. zn. OV/12586-2019/KUD, vydaného Městským úřadem Šlapanice, odborem výstavby, oddělením územního plánování a památkové péče (dále jen „závazné stanovisko městského úřadu“). Závazné stanovisko městského úřadu bylo potvrzeno dne 27. 1. 2021 Krajským úřadem Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního úřadu, č. j. JMK 10114/21, sp. zn. S – JMK 166617/2020 OÚPSŘ (dále také „potvrzující závazné stanovisko“), neboť se ztotožnil se závěrem, že záměr není v rozporu s územním plánem, protože ten nestanoví žádnou výškovou regulaci ani obligatorní tvar střechy. Městský úřad Šlapanice vydal dne 23. 2. 2021 Závazné stanovisko č. 14/2021 orgánu státní památkové péče (dále jen „závazné stanovisko č. 14/2021“), v němž uvedl, že Stavba je přípustná.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě žalobci požadovali zrušení rozhodnutí žalovaného. Společné povolení bylo vydáno bez stanoviska orgánu státní památkové péče a bez řádného posouzení vlivu budoucí přístavby na konformitu bydlení, narušení soukromí a pohody bydlení žalobců, jejich uzavřeného dvorního traktu bez obtěžování pohledem, bez posouzení emisí z komínu umístěného na střeše budoucí dvojpodlažní přístavby. Žalovaný se touto námitkou nezabýval, a proto je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Tato procesní chyba je vadou řízení mající vliv na samotné rozhodnutí. Nelze souhlasit s tím, že žalovaný mohl podklady akceptovat v průběhu odvolacího řízení. Žalobci odkazují na vyjádření Ministerstva kultury ze dne 26. 2. 2021, č. j. MK 14163/2021.
3. Nám. sv. Jana spadá do chráněného území Bitvy u Slavkova. Záměr architektonickým stylem nezapadá. Skutečný záměrem Stavebníka, zastřený „střechou“, je výstavba terasy. Budoucí imise (obtěžování pohledem), budou soustavné, dlouhotrvající a závažným způsobem budou narušovat soukromí nad míru přiměřenou poměrům. To je v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu. Není důvod, aby na danou střechu vedly dveře, zelené střechy lze udržovat i bez přístupu k nim. Stavební úřad námitce částečně vyhověl (stanovil, že stavební otvory – dveře ve 2.NP z místností č. 2.03 a č. 2.04 budou neotvíravé), avšak nikdo nemůže zajistit, že opravdu budou neotvíratelné. Změna využití, či dodatečná změna

projektu a budou otvíratelné a ze zelené střechy bude terasa. Negativně to ovlivní již narušené sousedské vztahy a soužití. Stavebník nemá ekologické cítění. Suť chce uložit na pozemku a komín na tuhá paliva nad dvoupodlažní přístavbu směrem k žalobcům. Emise kouře budou vnikat na posezení pod pergolou, do domu dveřmi a okny, ale i na zelenou střechou. Dojde k nepřipustnému zastínění stavby a dvoru žalobců a porušení ustanovení § 13 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby. Měla být provedena studie proslunění ohledně zastínění. K této námitce se žalovaný vůbec nevyjádřil. Žalobci odkazují na informace stran doby proslunění dle ČSN 734301 „Obytné budovy“. Stavební záměr neodpovídá ani výškou. Nelze se ztotožnit s tím, že územní plán nestanoví výškovou regulaci, naopak stanoví regulaci podlažnosti budov v návaznosti na okolní zástavbu, což Stavba nesplňuje. V daném dvorním traktu zástavby není žádná dvoupodlažní stavba; lze umístit pouze stavbu jednopodlažní. Žalobci odkazují na § 23 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. Nelze souhlasit se žalovaným, že požadavky tohoto ustanovení na Stavbu nedopadají. Tvrzení žalovaného, že záměrem Stavebníka není nástavba, je v rozporu s předloženým stavebním záměrem. Dle projektové dokumentace má v zadní části budovy dojít k navýšení původní stavby do výšky. Žalovaný nesprávně posoudil daný záměr. Tuto otázku měl vyřešit již prvostupňový stavební úřad.

4. Závazné stanovisko městského úřadu není dostatečně odůvodněno, odůvodnění je obecné a vágní, je nepřezkoumatelné. Závazné stanovisko č. 14/2021 bylo vydáno pro jiný stavební záměr, anebo dostatečně nezkontrolovalo skutkový stav – je nepřezkoumatelné. Mělo být vydáno před vydáním napadeného rozhodnutí. Stavební úřad nezkontroloval všechny dotčené zájmy. Není vyjasněna otázka, zda jde o stavební úpravy či rekonstrukci. Není zřejmé, jakou projektovou dokumentaci žalovaný přiložil k žádosti o vydání stanoviska. Stavební záměr nebyl jasně specifikován. Žalobci se neztotožňují se žalovaným, že není pochybnost o tom, že by závazné stanovisko městského úřadu bylo vydáno na podkladě jiné projektové dokumentace nebo k jinému záměru, než byla vydána ostatní závazná stanoviska.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

5. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Předložení závazného stanoviska č. 14/2021 až v rámci odvolacího řízení je akceptovatelné. Stanovisko bylo souhlasné. Stavba splňuje všechny zákonné požadavky. Stavební úřad by při zrušení rozhodnutí rozhodl stejně. Takový postup by kolidoval se zásadou procesní ekonomie. Stavebník doplnil veškeré zákonem stanovené podklady. Má právo na projednání a rozhodnutí věci bez dalších průtahů. Oslunění pozemku žalobců bude po realizaci Stavby příznivější. **Budoucí imise** nebudou překračovat stanovené zákonné parametry. **Stavební úřad stanovil, že dveře budou neotvíravé.** Dveře nejsou navrženy směrem do pozemku žalobců, ale z boční strany, kolmo na pozemek. U staveb v řadové zástavbě je vždy v určité míře zasahováno do soukromí obyvatel. Stavba ve dvorní části se nijak neodchyluje od okolní zástavby, a to ani výškou.
6. Umístěním a povolením Stavby budou splněny požadavky § 25 odst. 6 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Záměrem není nástavba, nýbrž stavební úpravy stávajícího RD a v přístavbě – půdorysné rozšíření původního RD. To vyplývá z výroku rozhodnutí stavebního úřadu a z předložené projektové dokumentace. Požadavky § 23 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb., na předmětnou Stavbu nedopadají. Posouzením požadavků na zachování architektonických, urbanistických a historických hodnot Stavby se zabývaly příslušné orgány. Stavba je v souladu s regulativy Územního plánu. Její realizací nebudou narušeny hodnoty krajinné památkové zóny. V přezkumném stanovisku ze dne 29. 4. 2021, č. j. JMK 64082/2021, Sp. zn. S-JMK 63978/2021, nadřízený správní orgán doplnil, co je smyslem ochrany krajinné památkové

zóny Bojiště bitvy u Slavkova. Stavba nemůže zasáhnout do těchto chráněných hodnot, v souladu s dlouhodobou a předvídatelnou správní praxí je to objektivně vyloučeno. Památková péče nemá sloužit jako prostředek pro řešení sousedských sporů.

7. Skutečnost, že Stavebník v podané žádosti záměr nazval jako „*Rekonstrukce RD ...*“ a městský úřad tento název stavby zopakoval (parafrázoval), nemá na zákonnost závazného stanoviska městského úřadu vliv. V popisu Stavby městský úřad zmiňuje, že se jedná o stavební úpravy stávajícího RD a přístavbu. Pojem „*rekonstrukce*“ není ve stavebním zákoně ani v jeho prováděcích předpisech definován. Není pochybnost o tom, že by závazné stanovisko městského úřadu bylo vydáno na podkladě jiné projektové dokumentace či k jinému záměru, než byla vydána ostatní závazná stanoviska.

IV. Posouzení věci soudem

8. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), bez nařízení ústního jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí stavebního úřadu včetně řízení předcházejícího jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.
9. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobci v podané žalobě uplatnili rovněž námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaného, zabýval se krajský soud nejprve otázkou, zda je rozhodnutí způsobilé soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je totiž vadou natolik závažnou, k níž je krajský soud povinen přihlížet z úřední povinnosti (*ex officio*) a pro kterou by muselo být rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušeno.
10. K uvedené námitce zdejší soud na úvod připomíná, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem a kdo byl rozhodnutím zavázán apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů soud posuzuje, zda se žalovaný v rozhodnutí vypořádal se všemi žalobcem uplatněnými okolnostmi a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.
11. Vychází-li krajský soud z výše uvedených závěrů, jakož i ze základních zásad vztahujících se k obsahovým náležitostem odůvodnění rozhodnutí, pak je zřejmé, že žalobou napadené rozhodnutí tyto základní obsahové náležitosti nepostrádá. Z odůvodnění rozhodnutí je možno seznat, jakými úvahami byl žalovaný ve své rozhodovací činnosti veden, jakými skutečnostmi se zabýval a jaké důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Z rozhodnutí jsou patrné závěry, které žalovaný ve vztahu k žalobcem uplatněným námitkám zaujal a na základě jakých konkrétních skutečností k nim dospěl (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS). Napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti, o čemž

svědčí i skutečnost, že žalobce se závěry žalovaného obšírně polemizuje, a proto krajský soud mohl přistoupit k věcnému přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí.

12. K uvedenému soud doplňuje, že správní orgány mají povinnost vypořádat se přezkoumatelným způsobem se všemi uplatněnými námitkami, což ale neznamená, že musí nutně reagovat na každý dílčí argument či tvrzení žalobce.
13. Dle § 23 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území: *Nástavba staveb [§ 2 odst. 5 písm. a) stavebního zákona] je nepřípustná tam, kde by mohlo navrhovanými úpravami dojít k narušení dochovaných historických, urbanistických a architektonických hodnot daného místa nebo k narušení architektonické jednoty celku, například souvislé zástavby v ulici.*
14. Dle § 14 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči (dále jen „zákon o památkové péči“): *Vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny (§ 17), je povinen k zamýšlené stavbě, prodejnímu stánku, konstrukci a zařízení pro slavnostní výzdobu a osvětlení budov, jejichž umístění nepřesáhne 30 po sobě jdoucích dnů, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost podle tohoto zákona nebo na základě tohoto zákona vyloučena (§ 6a, 17).*
15. Dle § 13 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby: *Prosluněny musí být všechny byty a ty pobytové místnosti, které to svým charakterem a způsobem využití vyžadují. Přitom musí být zajištěna zraková pohoda a ochrana před oslněním, zejména v pobytových místnostech určených pro zrakově náročné činnosti*
16. Dle odst. 1 věty první § 1013 občanského zákoníku upravujícího problematiku tzv. nepřímých imisí, podle kterého se vlastník „zdrží všeho, co působí, že odpad, voda, kouř, prach, plyn, pach, světlo, stín, hluk, otřesy a jiné podobné účinky (imise) unikají na pozemek jiného vlastníka (souseda) v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezují obvyklé užívání pozemku...“.
17. Krajský soud zjistil ze správního spisu podstatný průběh správního řízení v této věci. Stavební úřad obdržel dne 20. 11. 2019 žádost Stavebníka o vydání společného povolení pro stavební záměr identifikovaný jako: „*Rekonstrukce RD X č.p. X*“ na pozemcích par. č. XB (zastavěná plocha a nádvoří) a XA (ostatní plocha) v k. ú. X. K žádosti předložil dokumentaci pro vydání společného povolení, zpracovanou Ing. arch. H. M., autorizovanou architektkou, a další zákonem stanovené podklady. Dokumentace byla zpracována v rozsahu přílohy č. 8 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů. Dle žalovaného se v daném případě jedná dle § 2 odst. 5 o změnu dokončené stavby, spočívající ve stavebních úpravách stávajícího RD, a v provedení nové přístavby v místě původní hospodářské části RD ve dvorním traktu, která bude odstraněna.
18. Přípisem ze dne 5. 12. 2019, č. j. 3671/19 oznámil stavební úřad zahájení společného územního a stavebního řízení pro Stavbu, označenou stavebním úřadem „Stavební úpravy rodinného domu č.p. X“ na pozemcích par. č. XA (ostatní plocha) a XB (zastavěná plocha a nádvoří) v k.ú. X (dále jen „Stavba“), a zároveň k projednání žádosti nařídil ústní jednání spojené s ohledáním na místě na den 28. 1. 2020. Upozornil, že námitky účastníků řízení a

závažná stanoviska dotčených orgánů mohou být uplatněna nejpozději při ústním jednání, jinak že k nim nebude přihlédnuto.

19. Žalobci námitky uplatnili podáním učiněným u stavebního úřadu dne 15. 1. 2020. Z ústního jednání s ohledáním na místě konaném dne 28. 1. 2020 stavební úřad vyhotovil protokol a pořídil fotodokumentaci z místa plánované Stavby. Dle žalobců je výška nově navržené přístavby neakceptovatelná a moderní dvoupatrová stavba s pultovou střechou nezapadá do historického vzhledu ostatních budov ve dvorních traktech. Stavbou dojde k zastínění pozemku žalobců a ke znemožnění jeho užívání k relaxační a odpočinkové činnosti, a zároveň dojde ke znehodnocení ceny nemovitosti. Dále namítli, že požadují hydroizolační opatření v místě jejich kůlny a změnu dřevěného štítu na zděný, dále umístění komínu na střechu ze strany Stavebníka a vyslovili nesouhlas s umístěním dveří na střechu z hlediska požární bezpečnosti a zachování soukromí. Stavební úřad dospěl k závěru, že Stavba splňuje obecné požadavky na výstavbu, s tím, že k záměru byla vydána kladná stanoviska dotčených orgánů, zejména souhlasné závažné stanovisko městského úřadu. Vydal tak stavební povolení a námitky žalobců zamítl jako nedůvodné.
20. Dne 15. 10. 2020 podali žalobci „*Doplnění odvolání ...*“, z něhož žalovaný vyhodnotil, že se domáhají přezkumu závažného stanoviska městského úřadu. V potvrzujícím závažném stanovisku bylo závažné stanovisko městského úřadu potvrzeno se závěrem, že Stavba svým situováním a parametry respektuje hodnoty území i objemové regulace dané územním plánem.
21. Žalobci namítají, že rozhodnutí stavebního úřadu bylo vydáno bez stanoviska orgánu památkové péče ve smyslu § 14 zákona o státní památkové péči a bez řádného posouzení vlivu přístavby na bydlení žalobců, přičemž k tomuto odkazují na vyjádření Ministerstva kultury ze dne 26. 2. 2021, č. j. MK 14163/2021, potvrzující nesprávný postup stavebního úřadu. Soud přisvědčuje žalobcům, že tento postup stavebního úřadu nebyl zcela správný. Při posuzování závažnosti procesního pochybení správního orgánu a míry, v jaké mohla účastníka zkrátit na právech, je však nutno přihlížet k jejich kumulativnímu účinku (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2020, č. j. 1 As 218/2019-28). Správní orgán se dopustil procesního pochybení, které však samo o sobě nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí. Stavební úřad sice v této věci pochybil, avšak s přihlédnutím k účinku procesní vady soud konstatuje, že vada nedosahuje takové míry, aby byla schopna založit nezákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného či rozhodnutí stavebního úřadu. Soud se totiž ztotožňuje se závěrem žalovaného, že tuto skutečnost lze zhojit v odvolacím řízení. Jak judikuje Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“), je nutno vzít v úvahu při soudním přezkumu odvolacího rozhodnutí, že ve správním řízení tvoří rozhodnutí obou stupňů jeden celek (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25). Závažné stanovisko č. 14/2021 bylo souhlasné, bez stanovení podmínek, na schválení stavebního záměru a vydání společného povolení by se tedy nic nezměnilo.
22. Stavba dle žalobců nezapadá do chráněného území. Tímto se správní orgány zabývaly. Záměrem Stavebníka není nástavba, jíž by se ve smyslu pojmů § 2 odst. 5 stavebního zákona navyšovala původní stavba. Předmětná Stavba spočívá ve stavebních úpravách stávající stavby rodinného domu a v přístavbě, kterou se původní stavba rodinného domu půdorysně rozšiřuje a je s dosavadní stavbou vzájemně propojena. Těmito skutečnostmi se zabýval orgán územního plánování v závažném stanovisku městského úřadu, k čemuž správní orgány přihlédly. Orgán státní památkové péče se zabýval souladem Stavby s historickými

hodnotami v daném území, přičemž v závazném stanovisku č. 14/2021 shledal Stavbu přípustnou.

23. Dle žalobců je skutečným záměrem Stavebníka nikoli střecha, ale terasa. Tím by došlo k narušení jejich soukromí. K tomuto správní orgány zdůraznily, že v podmínce č. 9 výroku rozhodnutí stavebního úřadu tento stanovil, že stavební otvory, tj. dveře ve 2.NP z místností č. 2.03 a č. 2.04 budou neotvíravé. V takovém případě nelze dospět k závěru, že by předmětná střecha měla být terasou. Pokud dveře budou neotvíravé, není překážkou, že zde budou. Jak sami žalobci uvedli, zelené střechy lze udržovat i bez přístupu. Tvrzení, že poté stačí jen změna využití či dodatečná změna projektu a ze střechy bude terasa, není ničím prokázáno a není předmětem nynějšího řízení. Podmínka neotevratelnosti byla stanovena stavebním úřadem, nejedná se tedy o terasu.
24. Stavebník chce dle žalobců umístit komín na tuhá paliva nad dvoupodlažní přístavbu směrem k žalobcům. Stavební úřad ve svém rozhodnutí na straně 15 uvedl, že komín zůstává ve stejné poloze beze změn, výška zůstává nezměněna, komínové těleso přístavby je umístěno uvnitř dispozice přístavby RD a jeho výška je v souladu s normovými hodnotami. Z uvedeného tedy nelze dojít k závěru, že by na pozemek žalobců měly vnikat v nepřiměřené míře emise kouře. Suť chce Stavebník uložit na pozemku, nemyslí tak dle žalobců ekologicky. Tato skutečnost nemůže nijak obtěžovat žalobce, neboť uložením suti na pozemku Stavebníka nedojde ke znehodnocení pozemku žalobců, ani k nepřiměřeným emisím.
25. Žalobci namítají, že Stavba nepřiměřeně zastíní pozemek žalobců. Tuto skutečnost žalobci namítali již při místním šetření dne 28. 1. 2020 a správní orgány se k této námitce již vyjádřily. Tato situace byla zobrazena v Diagramu zastínění, zpracovaném Ing. arch. H. M., jenž se nachází ve správním spise jako příloha protokolu sp. zn. 3370/19/SÚ/Pno, společně s fotografiemi z místního šetření a fotografiemi prostorového modelu navržené Stavby v návaznosti na stávající okolní zástavbu. Z těchto příloh vyplývá, že posuzovaný bod (střed okenního otvoru obytné místnosti rodinného domu žalobců) je prosluněn od 7:10 do cca 10:10 dopoledne, tj. doba proslunění je celkem 180 minut. Jak žalovaný uvedl v napadeném rozhodnutí, z prostorového modelu navržené Stavby, v konfrontaci se situačním výkresem Stavby je zřejmé, že nová přístavba je navržena v hranici s pozemkem žalobců v délce cca 15 m, a že druhá polovina pozemku žalobců se dvorem a zahradou již zastíněna žádnou stavbou Stavebníka nebude. Ze správního spisu dále vyplynulo, že oslunění pozemku žalobců bude po realizaci navržené Stavby (přístavby) naopak příznivější, jak správně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí. Nebylo tak nutno provádět studii proslunění a nedošlo k porušení ust. § 13 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby. K tomuto žalobci namítali, že k námitce neprovedení studie se žalovaný nevyjádřil, a proto je rozhodnutí nepřezkoumatelné. Odkázali na informace stran doby proslunění dle ČSN 734301. Správní orgány mají povinnost vypořádat se přezkoumatelným způsobem se všemi uplatněnými námitkami, což ale neznamená, že musí nutně reagovat na každý dílčí argument či tvrzení žalobce, jak soud již uvedl výše. Dle zdejšího soudu žalovaný uspokojivě zdůvodnil, že proslunění je dostatečné, neboť k tomuto byl zpracován Diagram zastínění, a nebylo tak třeba vyjadřovat se k této otázce obsírněji.
26. Dále žalobci namítají, že závazné stanovisko městského úřadu je obecné a že závazné stanovisko orgánu státní památkové péče č. 14/2021 bylo vydáno pro jiný stavební záměr, neboť není vyjasněno, zda jde o stavební úpravy či rekonstrukci. Závazné stanovisko č. 14/2021 hovoří o „*stavebních úpravách a přístavbě rodinného domu*“, zatímco v závazném

stanovisku městského úřadu orgánu územního plánování se hovoří o „*rekonstrukci rodinného domu*“. Tato skutečnost však nezpůsobuje nepřezkoumatelnost závazného stanoviska městského úřadu, jak žalobci namítají. Jak správně uvedl žalovaný, pojem „rekonstrukce“ není zákonem upraven, nýbrž jde o pojem užívaný laickou veřejností. Lze souhlasit s tvrzením, že závazné stanovisko městského úřadu není obsírně odůvodněno, ovšem tato nezakládá jeho nezákonnost či nepřezkoumatelnost. Je zřejmé, že záměr spočívá ve stavebních úpravách stávajícího rodinného domu a v provedení nové přístavby ve dvorní části. Tento závěr rovněž vyplývá z výroku rozhodnutí stavebního úřadu a také z projektové dokumentace Stavby. Jak žalovaný správně uvedl, jedná se o změnu dokončené stavby definované v § 2 odst. 5 stavebního zákona – přístavbu a stavební úpravy. Uvedený rozdíl v pojmech nemá vliv na zákonnost rozhodnutí. Soud se neztotožňuje s názorem žalobců, že závazné stanovisko č. 14/2021 bylo vydáno pro jiný stavební záměr, neboť je v něm výslovně uvedeno: „Stavební úpravy a přístavba rodinného domu č. pop. X, parc. č. XB, k.ú. X.“. Uvedené odpovídá § 2 odst. 5 stavebního zákona. Nelze tak dojít k závěru, že by závazné stanovisko městského úřadu bylo vydáno na podkladě jiné projektové dokumentace nebo k jinému záměru, než byla vydána ostatní závazná stanoviska. Námitka žalobců je nedůvodná.

27. Dle žalobců Stavba neodpovídá výškou, územní plán stanoví regulaci podlažnosti budov. Orgán územního plánování v souhlasném závazném stanovisku městského úřadu uvedl, že z hlediska platného Územního plánu Újezd u Brna záměr vyhovuje navrženému funkčnímu využití pozemku ve stabilizované ploše **SO.1 - smíšená obytná centrální zóna**, přizpůsobuje se kontextu centrálních urbanizovaných ploch města, navazuje výškou na okolní zástavbu a nevytváří rušivou dominantu. Dále uvedl, že objem Stavby, její architektonický výraz a výškové členění jsou v souladu s regulativy Územního plánu Újezd u Brna. Námitka žalobců tak není důvodná.
28. Žalobci namítají, že dle § 23 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, je nástavba staveb nepřípustná tam, kde by mohlo navrhovanými úpravami dojít k narušení dochovaných historických, urbanistických a architektonických hodnot daného místa nebo k narušení architektonické jednoty celku, například souvislé zástavby v ulici. Jelikož ve dvorní části ulice nestojí žádný dvoupodlažní dům, došlo by k narušení soukromí žalobců. Záměrem Stavebníka však není nástavba, kterou by se ve smyslu pojmů dle § 2 odst. 5 stavebního zákona navyšovala původní stavbu, jak vyplývá ze závazného stanoviska č. 14/2021, závazného stanoviska městského úřadu, prvostupňového i napadeného rozhodnutí. Stavba spočívá ve stavebních úpravách stávající stavby RD a v přístavbě, kterou se původní stavba RD půdorysně rozšiřuje a je s dosavadní stavbou vzájemně propojena. Přístavba ve dvorní části, navržená v místě stávající hospodářské budovy (chlévů), nacházející se podélnou stěnou v hranici s pozemkem žalobců, se nijak neodchyluje od okolní zástavby, a to ani svojí výškou, jak žalobci tvrdí. Soud se tedy ztotožňuje se žalovaným, že požadavky § 23 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb., na předmětnou Stavbu tedy nedopadají.
29. Žalobci namítají, že tvrzení žalovaného, že požadavky § 23 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb., na předmětnou stavbu nedopadají, jsou v rozporu s předloženým stavebním záměrem. V zadní části budovy má dojít rovněž k navýšení původní stavby do výšky (mimo to, že se daná stavba rozšíří také půdorysně). Žalovaný tak nesprávně posoudil daný záměr, neboť se jedná rovněž o nástavbu. Předmětné ustanovení umožňuje umístit až na hranici pozemku rodinný dům, za podmínky, že ve stěně na hranici pozemku nebudou žádné stavební otvory,

zejména okna či větrací otvory, musí být zamezeno stékání dešťových vod nebo spadu sněhu ze stavby na sousední pozemek a stavba, ani její část nesmí přesahovat na sousední pozemek. Žalovaný ověřil splnění těchto podmínek z předložené projektové dokumentace. S jeho závěrem se soud po seznámení se se správním spisem ztotožňuje.

30. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2020, č. j. 6 As 171/2019-37, publ. pod č. 4076/2020 Sb. NSS, NSS konstatoval: „*Součástí každého urbanizovaného prostředí jsou určité typické rušivé vlivy, které tím či oním způsobem znesnadňují život v něm, a zároveň spoluvytvářejí ony „místní poměry“, o nichž hovoří § 1013 občanského zákoníku. Jiné činnosti proto budou přípustné v lázeňské či rekreační lokalitě a jiné v běžně zatížené městské či venkovské zástavbě, byť by třeba šlo v obou případech o zástavbu obytnou (obdobně rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. dubna 2015 sp. zn. 22 Cdo 3940/2014). Stavební záměr lze hodnotit jako nepřiměřený místním poměrům tehdy, jestliže se jeho očekávané negativní vlivy na okolí mají vymykat ustáleným poměrům buď svou intenzitou, nebo druhově.*“
31. Krajský soud se tedy zabýval námitkami žalobců, včetně námitek týkajících se imisí. Pro úplnost soud odkazuje na rozsudek NSS ze dne 19. 10. 2016, č. j. 2 As 168/2016-28, dle kterého „*[p]ohled oknem na sousední nemovitost lze považovat za imisi (§ 1013 odst. 1 občanského zákoníku z roku 2012) jen v mimořádných případech; zásadně je na těch, kteří si připadají možným pohledem obtěžováni, aby pomocí různých technických řešení zabránili ostatním hledět na svůj pozemek nebo do své nemovitosti.*“ Tento závěr lze vztáhnout i na ostatní imise. S ohledem na závěry Nejvyššího správního soudu nedošlo v nynějším případě k nepřiměřené míře imisí – omezení slunečního osvětlení, zastínění, imisi pohledem či kouřem, jak žalobci tvrdí. Pozemek žalobců nebude nedostatečně osvětlen a nebude na něj vnikat nadměrné množství kouře. Stavba nemůže nepřiměřeně narušit soukromí žalobců. Stavba není zdrojem nadměrných imisí.
32. Soud v této souvislosti považuje dále za žádoucí připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2017, č. j. 8 As 218/2016-61, který předdeslal, že „*se jedná o klasickou situaci střetu dvou vlastnických práv – vlastnického práva stěžovatelky, která chce vykonávat svá práva k pozemku a stavbě, mj. i práva na soukromí a na přístup slunečního svitu, a vlastnického práva souseda – osoby zúčastněné za řízení, který chce realizovat své vlastnické právo k pozemku tím, že na něm zřídí stavbu. Tato práva, pokud by byla vykonávána absolutně, se vzájemně vylučují. Proto není možné k věci přistupovat tak, že každé z nich zůstane nedotčeno, neboť takové řešení sporu je reálně vyloučeno a naopak řešení, v němž by byla ochrana poskytnuta zájmům (subjektivnímu právu) jen jednoho z vlastníků, nemohlo by být chápáno jako spravedlivé. Právní úprava a její aplikace při těchto střetech subjektivních práv sousedních vlastníků proto může pouze zajistit, aby ke změnám vyvolaných nově zřizovanou sousedící stavbou došlo v přiměřené míře (srov. k tomu též např. rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2016, č. j. 1 As 63/2016-45).*“ Doplnil zároveň, že „*Stěžovatelka má stále právo na zachování kvality prostředí ve smyslu § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Toto právo však nepředstavuje právo na zachování statu quo. Na přiměřené změny mezi původním a zamýšleným stavem má právo i osoba zúčastněná na řízení, neboť, jak již Nejvyšší správní soud uvedl, vlastnické právo stěžovatelky a vlastnické právo osoby zúčastněné na řízení nemohou být vykonávána absolutně. Stěžovatelčino právo na zachování původní výhody představované nezastavěností sousedního pozemku a s tím související úrovně kvality prostředí může proto být, vždy však jen v přiměřeném rozsahu, omezeno.*“.
33. Soud uzavírá, že správní orgány se dostatečně a v souladu s právními předpisy vypořádali s námitkami žalobců. Napadené rozhodnutí neshledal soud nezákonným ani

nepřezkoumatelným. Bylo řádně zjištěno, že stavba nezpůsobuje žalobcům imise v nepřiměřené míře.

V. Závěr a náklady řízení

34. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
35. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci ve věci úspěch neměli (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemají proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
36. Osobám zúčastněným na řízení soud neuložil žádné povinnosti, proto jim náhradu nákladů řízení nepřiznal (§60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 19. prosince 2023

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu